

1569 7/12 51: 2. beh. af f. t. l. om ændr. i folkeforsikringsloven (pristalsregulering) m. m. 1570

[Kaj Andresen.]

ning for rentemodtagerne, men i forhandlingen herom har vi dog opnået enighed om at yde nogen kompensation herfor ved at forhøje eengangstillægget med 5 pct., således at rentemodtagerne i stedet for de 65 pct. får 70 pct. af grundbeløbet. Invaliderentemodtagere og aldersrentemodtagere, der har været invaliderentemodtagere og nu er gået over på aldersrente, får desuden 70 pct. af invaliditetsbistands- og plejetillægget. I alt et samlet beløb på 23,8 mill. kr. I praksis vil det betyde, at et ægtepar med fuld rente her i København pr. 1. januar vil få et eengangstillæg på 165 kr., i købstæderne 144 kr. og i landdistrikterne 122 kr.; for enligt stillede vil de tilsvarende beløb være henholdsvis 109 kr., 96 kr. og 81 kr. Hertil kommer, at aldersrentemodtagere på alderdomshjem får et tilsvarende procenttillæg til deres lomme penge.

Med de ændringsforslag, der nu foreligger, og som i vid udstrækning imødekommer de ønsker, vi havde, kan vi iøvrigt anbefale forslaget om en fremtidig halvårlig regulering. Vi gør det bl. a. også af den grund, at det imødekommer et ønske, som ofte er fremsat af rentemodtagerne selv. Jeg skal derfor anbefale de af ministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Samtidig skal jeg anbefale at stemme imod de af det kommunistiske parti stillede underændringsforslag. Det ærede medlem fru Ragnhild Andersen har jo holdt en tale efter det sædvanlige kommunistiske mønster, hvor forholdene her i landet fremstilles som lutter nød og elendighed, og hvor det foreliggende resultat reduceres til intet. Det ærede medlem kunne jo have sparet de mange ord og henvist til sine udtalelser til „Land og Folk“ i går, hvor det hele betegnedes som usselt og sjofelt. Tror det ærede medlem virkelig, at nogen lader sig bluffe af en argumentationsform af den art? Her er et forslag, som udvalget er enigt om, og som altså kan gennemføres. Det betyder omtrent 24 mill. kr. til rentemodtagerne imod de oprindeligt foreslåede 13 mill. kr. Det borttager den kategoriske form, medicincirkulæret havde, så ingen rentemodtagere behøver at frygte tyngende medicinudgifter. Det opfylder desuden ønsket om halvårlig regulering, som det ærede medlem nu selv har stillet forslag om. Selv nok så uparlamentariske betegnelser af

dette resultat kan ikke bortforklare, at det rummer en realitet, medens det ærede medlems forslag er luftkasteller, og vi foretrækker realiteter.

Søren Andersen: Fra 1. april 1952 er den togangsregulering, som regeringen stillede forslag om fra 1. oktober, en kendsgerning. Som overgangsled hertil gives der i lighed med sidste år et eengangstillæg, og dette eengangstillæg er beregnet for aldersrentenyderne som 70 pct. af grundrenten for januar måned, medens det for invaliderentenyderne er 70 pct. af grundrente, invaliditetspleje- og bistandstillæg. Jeg vil gerne sige, at den argumentation, der fra kommunistisk side føres for, at dette tillæg er ringere end det, der blev givet sidste år, har ingen forbindelse med sandheden. Man kunne nemlig læse i „Land og Folk“ forleden, at det jo var helt ved siden af, hvad der blev lavet nu, og at det stillede rentenyderne langt dårligere, end de hidtil havde været stillet. Det passer ikke. Tværtimod er tillægget til rentenyderne, når det bliver sammenlignet med sidste år, 1,7 mill. kr. større. Når tillægget er beregnet som foreslået og ikke er beregnet af grundrenten og desuden de samme tillæg som i fjor, er det udelukkende af praktiske grunde, nemlig for at lette kommunalrådene; og samtidig med at man har sigtet efter dette praktiske grundlag i det hele taget for at finde et fast tal, der er let at regne med, har man reguleret beløbet opad, man har fundet det nærmeste runde tal for en procentdel af en måneds rente og for invaliderentenydernes vedkommende for en måneds rente plus visse tillæg.

Der er altså ikke det mindste i den udtalelse, som det ærede medlem fru Ragnhild Andersen fremførte om, at man har været gnieragtig nok til ikke at tage de samme beløb med som sidst. Tværtimod har man været large, har rundet opad, har taget hensyn til praktiske forhold og har, når man tænker på den samlede masse af alders- og invaliderentenydere, givet et beløb på 1,7 mill. kr. mere end sidste år. Man har altså været large, det er noget helt andet end det udtryk, som det ærede medlem fru Ragnhild Andersen benyttede: at være gnieragtig.

Det ærede medlem hr. Kaj Andresen bemærkede, at man ikke havde kunnet få gennemført i udvalget, at der blev givet et be-